

Moje milá farní rodino, chtěla bych každého pozvat touto netradiční cestou k rozjímání křížové cesty, kterou jsem připravila na tuto neděli 29.3. Je určena všem, kteří žijeme ve vztazích. Spojme se v tomto čase 15:00 a vytvořme společenství, které tentokrát nemůže být v našem chrámě Boží Prozřetelnosti, ale může být u našich „oltářů“ v domech, kde se denně scházíme u společného stolu.

Křížová cesta 2020

Přicházíme na tuto Křížovou cestu za Tebou Ježíši. Chceme se zastavit, ztišit a rozjímat. Jsme opět jiní než před rokem v postní době.

Kolik se toho zase změnilo v naší zemi, v naší farnosti, v rodinách... v našich vztazích, v každém z nás.

Posunuli jsme se v poznání, přiblížili se nebo vzdálili od sebe navzájem, ale i ve vztahu s Tebou. Prožíváme postní čas, který zasáhl každého z nás a dotýká se všech na tomto světě. Jde nám opravdu v této postní době o TEBE? O vztah s Tebou?

Tobě jde o každého z nás, Ty ses rozhodl vydat na smrt za každého na tomto světě... za každého bez výjimky.

Můžeme nyní otevřít svá srdce na toto setkání v Duchu a Pravdě, otevřít se dotekům lásky. Vydat se s Tebou na křížovou cestu, která se sice odehrávala před 2. tisíc lety, ale u Tebe není prostor a čas, tak se můžeme nyní s Tebou propojit v srdci v těch posledních dotecích Tvého života tady v lidském těle, které tak dobře znáš.

Rozhodl ses vzít na sebe podobu člověka, který žil ve vztazích a poznával všechno, co prožíváme i my.

1. Člověk soudí Boha

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíši - slyšíš rozsudek, který je vysloven zcela jasně - SMRT ukřížováním pro Tebe - „svatého člověka“.

Ale kdo je to „svatý člověk“? Můžeme ten stav zakoušet i my v našem životě?

Svatý je ten, kdo je JINÝ... Jedná jinak než ostatní v tomto světě. Je to ten, kdo se chová a reaguje jinak než mnozí kolem. Ty s Otcem a Duchem svatým, jak vyznáváme JSI- SVATÝ – SVATÝ – SVATÝ a to znamená - JINÝ.. JINÝ.. JINÝ - než celý svět, jak ho známe a umíme si vůbec představit.

Takový JSI Ježíši Ty – jako Tvůj Otec. Židé čekali Krále, který je přijde zachránit, který bude sice „jiný“, ale podle jejich očekávání - mocný, silný, který bude

vládnout.

Ale Ty tady stojíš jako Král – s trnovou korunou a zbičovaný a neříkáš nic na svoji obhajobu, neděláš žádný zázrak... mlčíš a vše tiše snášíš.

Tak se chová král?

Kdo Tě ale z nás může pochopit a následovat? Kdo z nás to opravdu dokáže v našich manželstvích, vztazích? Máme v sobě touhu jít za Tebou opravdově a skutečně do toho, abychom byli JINÍ? Mnohem jednodušší je žít v podmínkách, které klade tento svět, naše ego, které chce vládnout a soudit a mít MOC. Rozhodovat.. řídit.. určovat co je správné a co je nejlepší, ale podle našich měřítek a pohledů...

Jsme tak často soudci jako Pilát a ještě si i „myjeme své ruce“ svoji spravedlností.

Máme přece na to právo! Chceme tak často být „jako Bůh“, ale mocní a rozhodovat o sobě, o tom druhém vedle sebe, nejlépe o všem a všech. To nám jde velmi dobře, ale málokdo už stojí o vlastnosti Boha, kterými jsou svítit všem spravedlivě na dobré i zlé... být milosrdný a odpouštějící... pokorný – pravdivý nebo tichý.

Chceme i v našich vztazích být „jiní“? V naší farnosti... v našich rodinách? Jiní i teď v této době pandemie?

Děkujeme, že nám ukazuješ, že je to možné a kdo chce, může se vydat po Tvé cestě, která nebyla snadná, ale byla a je ryzí a pravdivá – jiná než chce tento svět, ale jediná, která vede do svobody a pokoje i přes všechno, co se děje kolem nás. My máme v našich vztazích moc rozhodnout, co opravdu chceme a koho chceme následovat.

Ježíši, který JSI tak jiný než tento svět - smiluj se nad námi.

2. Ježíš přijímá kříž.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Kříž se stal nástrojem Tvého umučení Ježíši, přijal jsi ho, abys nás zachránil.

Rozumíme vůbec tomu, čím je kříž? Kříž se stal Božím nástrojem vykoupení – jako důkaz lásky k nám.

Co je pro nás v manželství a vztazích křížem? Dokážeme ho přijmout vědomě a dobrovolně? Když kříž nenávidíme a popíráme, on nezmizí.

Všechno co milujeme, se jednou pro nás stane křížem.

Ano, kříž vstupuje do všeho, co prožíváme... mnozí to tak ryze zakoušíme i nyní v tomto čase, kdy se všechno

proměnilo, utichlo a my zůstali spolu blízko s těmi nejbližšími.

Ten, koho milujeme, se v jistém okamžiku stává pro nás „křížem“. Kolikrát jsme to už zažili v našich vztazích. Ať je to náš manžel, manželka, dítě, rodiče.. přítel... kdokoliv...

Jak snadno se to, co je láskou stává křížem.

Pochopit a vzít kříž jako Kristovo břemeno, znamená, že ten kříž nám nezlomí záda, on nás může právě posílit v lásce, ale ne naší silou. Známe příslib: „*Stačí ti moje milost*“. Milost nám pomůže nést to těžké a namáhavé proměnit.

Děkujeme Ti, že nám nyní dovoluješ zhlédnout, jak nás může náš kříž v tom, co nyní prožíváme přivést k pravdě života a odvaze, skrze kterou se láska proměňuje v čistou a ryzí.

Ježíši, s křížem na ramenou - smiluj se nad námi.

3. Pád na cestě k Otci

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Padáš Ježíši na cestě k naší spáse.

To, co nás každého může proměnit, je veliká láska, nebo veliké utrpení. Dovolíme, aby nás i náš možný pád nebo utrpení proměnilo? Aby mohlo proměnit i naše nejbližší?

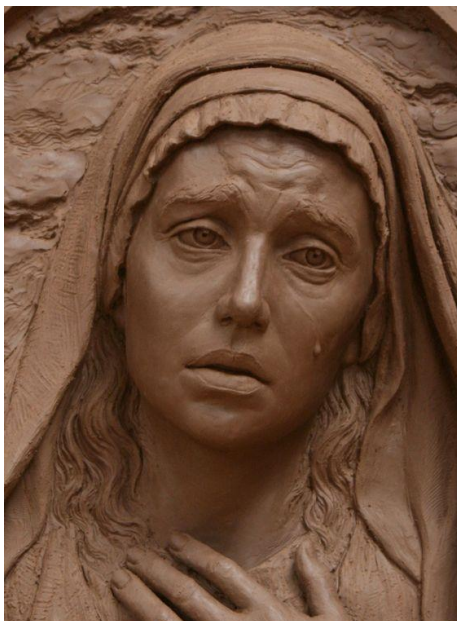
Známe v našem životě „pád“ – který se ale ve skutečnosti stal pádem vzhůru? Utrpení, které nás přivedlo blíže k sobě samému... k nebeskému Otci? Ano, i toto se může stát novou cestou pro náš společný růst k životu. Vytrhne nás z dřívějšího pohodlí a zároveň osvobodí k pravdě o nás samotných. Nyní je ta doba příhodná.... Jsme ochotni takto i něco vytrpět nebo „padnout“ vzhůru spolu s Tebou na cestě k Otci?

Ježíši, který znáš pády i utrpení – děkujeme Ti, že nám pomáháš uvidět změnu pohledu ze země vzhůru k Otci, když klesneme. Že i skrze tuto zkušenost dokážeme být pak sami milosrdní vůči těm, kteří takový pád prožijí vedle nás. Děkujeme, že i utrpení nám může ukázat na nový život v naší proměně k tomu, abychom byli lidmi podle Božího obrazu.

Ježíši, který znáš pády - smiluj se nad námi.

4. Setkání s Matkou

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Tvoje setkání Ježíši s Matkou na Tvé cestě na Golgotu, bylo dotekem hluboké bolesti dvou srdcí beze slov. Dokážeme se v našich setkáních v modlitbě a ztišení s Tebou, ale i v našich vzájemných vztazích setkávat beze slov, jen pohledem očí? Jak dobře známe oči těch, které máme naproti sobě, se kterými se setkáváme? Nastala doba, kdy jsou naše ústa zakryté rouškou a můžeme více vnímat pohledem svět kolem nás. Jsou naše oči čisté a dokážeme se takto dívat a mlčet k tomu, co je zbytečné komentovat a co hodnotit?

Nejde v našich setkáních mnohdy jen o nás samotné, kdy sebe stále upřednostňujeme před Tebou – před druhými? Kdy musíme něco říci... ale máme zároveň strach se podívat do očí a nevydržíme ten pohled druhého vedle sebe.

Co všechno nás tento okamžik může naučit, co odkrývá pro každé naše setkání s kýmkoliv? Vztah dvou lidí, je tak jedinečný, hluboký a vzácný i beze slov. Zůstaňme na chvíli v úplném tichu - tváří v tvář tomu, co si nyní připomínáme. Dovolme, abys Ty sám se nyní podíval do našich očí. Co si dokážeme vzájemně takto říci beze slov s Tebou, s nejbližšími v těchto dnech?

Děkujeme Ježíši i Tobě Maria, že se učíme skrze toto vaše setkání promlouvat i my vzájemně pohledem v čiré přítomnosti i když může být za tím pohledem obava, smutek, beznaděj..... ale i hluboká vděčnost a naděje...

Ježíši, který JSI hluboce přítomný v každém setkání - smiluj se nad námi.

5. Ježíš potkává Šimona.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Nechat si pomoci je pro Tebe Ježíši v tomto okamžiku úlevou.

Žijeme v době, kdy už jsme byli tak unavení skrze všechn „výkon“ světa, který se po nás všude chtěl, každý den stále dokola nejen v zaměstnání, ale i v rodině, dokonce i v našich vztazích. Nyní nastala v tom všem velká změna, nečekaná a je nabídkou pro každého z nás zastavit se v tichu a přemýšlet.

Dokážeme ještě otevřít své srdce potřebě někoho vedle nás?

Co když můj nejbližší už opravdu nemůže a potřebuje POMOC, můj muž/žena - mé dítě, můj kolega v práci, někdo z mých kamarádů, moji rodiče, někdo ve farnosti? Poznám to?

Dokážu si říci o pomoc i v této době koronaviru? Nechám si pomoci, jsem-li v karanténě, jsem starší a nemám vycházet z domu a vystavovat se nebezpečí nákazy? Dokážu to dodržet a přijímat od svých blízkých tuto nabídnutou pomoc?

Děkujeme Ježíši, že nás učíš i zde v tomto zastavení - pokornému přijetí pomoci. Pomoc nabídnout, ale i pomoc přijmout a nezavírat oči srdce.

Ježíši, který jsi přijal pomoc - smiluj se nad námi.

6. Ježíš a Veronika

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ty jsi nás učil Ježíši, že tím, co nás opravdu mění, nejsou slova, ale příklady.

Nejsme schopni doopravdy něco dělat, dokud jsme to neviděli dělat, někoho jiného. Nevíme, co to je trpělivost, dokud jsme nepotkali jednoho opravdu trpělivého člověka. Nevíme, co to je láska, dokud jsme nepozorovali, jak milující člověk miluje.

Neumíme být milosrdní, pokud jsme nezakusili od někoho odpuštění a milosrdenství.

Jakou moc máme jedni nad druhými v dobrém, ale i ve zlém i v našich manželstvích a vztazích.

Jak se dokážu stát „Veronikou“ pro toho vedle mě nyní v tomto čase nákazy? Jsem opravdu vzorem pro ty vedle sebe, kteří se dívají na mé jednání a dodržování pravidel, které jsou nyní nastavená?

Veronika Ti podala roušku a my si vzájemně můžeme taky předávat roušky – jak hluboký symbol v této době můžeme zakoušet. Kdo může, šije a pomáhá druhým, abychom nosili roušky a tím chránili toho vedle sebe. Já chráním tebe – ty chráníš mě... chápeme do hloubky význam té opravdové ochrany?

Děkujeme Ježíši, že jsi nám ukázal, že každá osoba, každé setkání je potřebnou, milostí naplněnou událostí, děje se to i nyní v tom všem omezení, které prožíváme. Můžeme se stále od Tebe učit, co je to láska, která nemá strach, láska, kterou pochopila i Veronika, která se nebojí vyjít z davu a projevit soucit.

Ježíši, zahrnutý soucitem - smiluj se nad námi.

7. Ježíš padá podruhé

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Znova leží Tvé tělo Ježíši v prachu země. Opět jsme na cestě s Tebou, kde nás i další pád může něco naučit. Dobrý průvodce nás učí, jak padat a jak pádu důvěřovat. Učili jsme se padat jako děti. Rodiče nám dodávali odvahu, ať důvěřujeme, že to dokážeme a zvládneme vstát a pokračovat dál, krok za krokem.

A to nás učíš i Ty právě zde.

Ty jsi náš nejlepší průvodce a Učitel i skrze pády.

Proč se pořád tak hrozně bojíme upadnout? Protože to bolí? Protože to nese s sebou i hanbu?

Bolest je něco, co my neumíme často přijmout a trpělivě

snést. Zbavujeme se hned každé bolesti, je nám na překážku. Bojíme se pádů, protože chceme být lepší, nejlepší a dělat dojem na sebe i druhé, na tento svět. Jenže my jsme zranitelní a slabí, křehcí a budeme padat. Pokud toto přijmeme, vstoupíme do velké svobody Božích dětí. To není něco, co nás v životě už nikdy nepotká... Budeme se po této těžké zkoušce, která s pandemií nastává, muset vyrovnávat i z mnoha pádů v našich firmách, zaměstnáních... osobních vztazích, kdy se prověřuje ryze a upřímnost. Ale mějme odvalu, že z každého pádu je možné povstat.

Děkujeme Ti Ježíši, že pád se pro nás opět stává cestou, jak se učit pokoře a důvěře a dokonce i tomu, že bolest nám může být velkou učitelkou, pokud jí prožíváme ve spojení a pochopení s Tvým utrpením.

Ježíši, který podruhé vstáváš ze svého pádu s křížem za nás - smiluj se nad námi.

8. Setkání Ježíše s Jeruzalemskými ženami

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ženy pláčou a Ty se Ježíši k nim obracíš ještě jednou na své cestě lásky za nás.

Pochopil někdo, co jsi chtěl svým životem předat a říci? Co máme učit naše děti?

Ony se učí skrze nás, pohledem na nás a na naše chování a jednání. Nyní, kdy jsme všichni spolu hodiny a dny, možná i týdny doma, nastává čas, kdy nás děti velmi dobře pozorují a reagují na všechno citlivě, co prožíváme i my a jak se k tomu stavíme.

Ty jsi přišel od Otce, abys nám ho přiblížil – abys naplnil Zákon. Nechtěl jsi změnit na něm nic, ani písmeno, ani čárku, jen ho naplnit.

Jaký je rozdíl mezi tím Starým a Novým zákonem? Ten rozdíl je v tom, jak je napsaný. Starý zákon byl vepsán do kamene a nový jsi vepsal do srdce.

Ty jsi nás přišel pozvat ke vztahu s Otcem a ukázat, jak máme žít i my to, co je pro nás nejlepší. To máme učit naše děti.

Dokážeme se skrze váš vzájemný vztah Trojice učit lásce otevírat a nechat se jí obdarovat a zase jí předávat dál? Nechat se vtahovat do toho tance vaší vzájemné lásky a takto protančit i svůj život tady na zemi?

Děkujeme Ti Ježíši, že víme, jak Ty jsi byl milovaný Otcem a jak miluješ každého z nás osobně. Díky této osobní jedinečné zkušenosti s Tebou se to učíme poznávat i my, abychom si nezištně dokázali lásku předávat navzájem a tím to pochopily i naše děti.

Ježíši, který nás učíš žít ve vztahu - smiluj se nad námi.

9. Ježíš padá potřetí.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Opět velký smutek, který nás zaplavuje, když Tě Ježíši vidíme potřetí ležet pod břevnem kříže.

Co je našim smutkem a stínem? Ten působí další náš pád do tmy a temna tehdy, když nedokážeme žít s tím, co máme. Bráníme se a vzpíráme realitě, skutečnosti, tak raději mnohokrát žijeme v předstírání. Můžeme to tak silně zakoušet mnozí nyní v sobě i kolem nás.

Láska je skutečnost – opakem lásky je předstírání. Jak dokážeme utíkat před tím, co není příjemné, co nás sráží, co nás vyzývá k nějakému činu, k nějaké proměně, která je možná i v našich vztazích. Co se to v nás děje?

Kde raději padneme do tmy, než bychom nechali zazářit světlo a udělali první krok k usmíření, sblížení, odpuštění... proměně? Máme tuto příležitost ke změně všichni.

Děkujeme Ti Ježíši, který máš moc vyrvat nás z moci tmy ke světlu, od strachu k důvěře, přivést od smrti k životu.

Kéž v Tobě nalézáme odvahu dívat se pravdě do tváře, ta jediná osvobozuje, léčí a zachraňuje. Strach nemá v lásce místo ani v tomto čase epidemie. Jsme všichni v péči Prozřetelnosti Boží, my v naší farnosti zvláštním způsobem, za to Ti patří hluboký dík.

Ježíši, který neznáš strach - smiluj se nad námi.

10. Ježíš je zbaven šatů.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíši, vojáci Ti vzali i to poslední, co jsi měl - Tvoje šaty, o které se ještě dohadují. Ty visíš zde zcela nahý před zraky davu, který sleduje zvědavě, co bude dál.

Kde se vidím já v tomto zastavení? Pokud jsem vůbec přítomný a nejsem s některým z učedníků zamčený ze strachu mimo tuto skutečnost?

Šaty se stávají „maskami“ mezi námi navzájem v našich vztazích. Co před sebou skrýváme a maskujeme? Za co se stydíme? Co chceme zakrýt, aby se to ten druhý nikdy nedozvěděl?

Je to strach, že jsem jiný.. hanba... zloba.. vztek... bolest... můj hřích?

Před naším partnerem, dětmi, rodiči, spolufarňáky to nějaký čas skrývat můžeme, ale před Tebou nikdy nic nebylo a není skryté. Ty vidíš všechno, do čeho se „halí“ naše tělo, duše,

srdce...

Ale od tohoto okamžiku, kdy jsi umíral pro vykoupení světa, i ty nejhorší věci - naše hříchy, nemoci mají už navždy moc stát se věcmi jinými. Nic už nemůže být slepá ulička a všechno je schopno nového tvaru a nového významu.

Jsme zachráněni tím, že hledíme na zraněného a zde se skrze Tebe učíme milovat zranění své vlastní i druhých. Nebát se odkrývat pravdu sobě navzájem a zahalit druhého v jeho „nahotě“ a studu. Nemáme strach vyznat se v pravdě před Tebou a ve svátosti smíření dostat nové šaty – bělejší než sníh.. I když pro mnohé je tato možnost nyní nedostupná, o to ryzejší je upřímné vyznání a lítost, kterou můžeme kdykoliv učinit i nyní v této chvíli.

Děkujeme Ježíši, že smíme roztrhnout svá srdce, ne šaty a vrátit se k Tobě, vždy za všech okolností. Ty rozumíš a jsi milostivý, shovívavý, milosrdný a to se učíme od Tebe i my navzájem vůči sobě.

Ježíši, který nás znova oblékáš a zakrýváš naší nahotu - smiluj se nad námi.

11. Ježíše přibíjejí na kříž.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Vojáci Tě Ježíši z rozkazu přibíjejí na kříž.

A nebe mlčí....

Chceme se i tady na chvíli zastavit a rozjímat nad tím, co nyní můžeme s Tebou prožívat.

To není zima a chlad - hřích a satan a zlo, že nás proniknou a něco nám vezmou.

Ty vnější podmínky nezpůsobují zlo, ony provokují, mohou být problémem, ale to, jestli nás to nějak ovlivní, jestli se nám něco stane, to dovoluujeme pouze my svým souhlasem s tímto zlem.

Jen my rozhodneme, co bude s tím, co přichází zvenčí.

Ty Ježíši ze sebe dál i v této chvíli dáváš teplo, lásku,

dobro, svou přítomnost i těm, kteří visí vedle Tebe a stejně trpí.

Tak i my se můžeme stále znova rozhodovat v každé běžné situaci v našich vztazích.

Vždyť chlad a zlo, které chce do našeho vztahu vstoupit - to přece můžeme zastavit, říci tomu vědomě NE.

Ale to, co z nás vychází, co pouštíme dál, to mnohdy přibíjí ty vedle nás, ty nejbližší.

Děkujeme Ježíši, že teď můžeme z celého srdce v pohledu na Tvé rány říci spolu s Tebou své rozhodné NE - všemu zlu, ať se děje kolem nás cokoliv a otevřít se milosrdné lásce, která svítí všem i v této době krize a nejistoty.

Ježíši, který visíš mezi nebem a zemí a stále ze sebe dáváš teplo a lásku - smiluj se nad námi.

12. Ježíš na kříži umírá.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíši, smrtí končí okamžik Tvého pozemského života v těle člověka. Stejně i my všichni jednou projdeme smrtí. Všichni bez rozdílů. Mnozí z našich milovaných už mají tuto neopakovatelnou zkušenost za sebou.

Ty, Bůh živý, jsi v jediném okamžiku smrti prošel. Zhasl Tvůj dech i tlukot srdce v těle člověka.

Jaká nová zkušenost i pro samotného Boha v Trojici.

Smrt je doslova s námi neustále, je součástí našeho života.

Mnoha věcem dovolujeme zemřít, ne proto, že jsou špatné, ale protože nás nemohou posunout tam, kde je třeba jít i v našich vzájemných vztazích a tím je i nynější situace, která nastala. Bere nám mnohé jistoty a pohodlí, ale nebojme se pustit něco, co je mrtvé a dovolme tu proměnu v nás i kolem nás. Nebraňme se tomu a nežijme v údolí smrti, pokud s tím

můžeme něco udělat. Ale musíme začít každý u sebe.

A jednou každého z nás čeká poslední výdech a návrat „domů“.

Jsme na to připravení? Můžu odejít já nebo můj partner, mé dítě, rodiče, přátelé.... neznáme den ani hodinu - co jim ještě chceme říci, řekněme... co pro ně udělat, udělejme.

Děkujeme Ti Ježíši, že nám ukazuješ i v této poslední chvíli svého umírání, že i naše srdce mohou být čisté a můžeme jít za Tebou. Že se nám bude dobře odcházet z tohoto světa, pokud budeme usmíření a připraveni na setkání Volní vstoupit do této nekonečné svobody lásky.

Ježíši, který umíráš tomuto světu - smiluj se nad námi.

13. Ježíš na klíně své Matky.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Maria, prožívá chvíle, které jsou tak bolestné a těžké pro každou matku i otce. Mít v náručí svého milovaného, své dítě, svého blízkého... manžela/manželku se kterým se máme rozloučit naposledy.

Ježíši, Tvůj život se završil ve všeobjímajícím DOBRU.

Je hluboké ticho a to k nám silně promlouvá tady a teď.

Zastavme své myšlenky a na chvíli se vnořme do naslouchání tohoto druhého setkání Ježíše s Matkou, které i skrze bolest, je plné naděje – příslibu – třetího dne, který všechno změní, na setkání jednou s těmi, které milujeme.

Ježíši, který ležíš na klíně své Matky - smiluj se nad námi.

14. Ježíše kladou do hrobu.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíši Tvůj hrob není tragédie a konec, ale vítězství. Farizeové a Zákoníci chtěli mít klid, ale teprve teď se projeví v plném proudu Tvá Boží moc a síla. Příchod nového znamená konec starého. Je hluboké ticho, Tvé fyzické tělo odpočívá po tom velkém utrpení, ale Ty JSI připravený na svůj nový úkol Vzkříšeného. Nikdy od této chvíle už nebude svět stejný, jaký byl. NIKDY. Chrámová opona se roztrhla a nastává velký zmatek v chrámu. Sestupuješ do podsvětí, kde s celou Trojicí vcházíte jako Vítězové ŽIVOTA. Jaká oslava, jaká RADOST i když kolem Tvého hrobu panuje ještě velký smutek.

Můžeme i my zažít v našich vztazích „hrobové ticho“, které nese s sebou velký smutek a bolest, ale i z toho všeho se může zrodit naše vzkříšení vztahu. Žijeme

v takové naději? Co pro to můžeme udělat? Nebojme se, protože i z toho, co se nyní děje vyroste něco zcela nového, co nebude už sice nikdy stejné s tím, co přestalo, ale může být vzácnější skrze ryzost a pravdivost, kterou můžeme tvořit, vnímat v tom, co nastává.

Děkujeme Ti Ježíši, že naděje žije v srdcích těch, kteří Tě milovali a milují. Naděje, žije i v nás na setkání s těmi, které už jsme doprovodili k věčnému odpočinku, ale kteří se radují spolu s Tebou a čekají na nás. A kteří se dál přimlouvají za „vzkříšení“ našich vztahů, které zatím nefungují a jsou pohřbeny. Děkujeme za Tvé světlo do všeho, co nyní prožíváme a do čekání, které se nám zdá sice dlouhé, ale i ono bude mít svůj konec v pravý čas.

Ježíši, který s Otcem i Duchem JSI vždy i v hrobě ŽIVOTEM - smiluj se nad námi.

Závěr:

Děkujeme Ježíši za toto osobní setkání v rozjímání o Tvé cestě k ŽIVOTU. Skrze Tvoji smrt nás učíš, jak my můžeme ŽÍT, jinak než žije tento svět, pravdivě a skutečně. Děkujeme za každého z nás, za každého, kdo má touhu Tě následovat, děkujeme za naše farní společenství, které tvoříme u našich oltářů.

O tom postní doba je, nechat ze sebe setřást prach a oživit to, co uhasíná. Letos k tomu máme

výjimečnou příležitost jít do hloubky a pravdy, opravdovosti. A přijde okamžik, kdy si budeme moci nově vážit každé mše svaté a přijetí eucharistie, společenství...

Nebeský Otče, Ty dokážeš použít všechno v našem životě, abys nás přivedl k pravdě a s ní k věčnému životu.

Otevíráme se této jedinečné příležitosti - jedinečnému vztahu s Tebou, abychom se naučili jak opravdu milovat naše partnery, děti, blízké... a dávat příklad těm, kteří žijí s námi a blízko nás. Ale i těm, kteří Tě ještě neznají, ale mohou skrze nás zahlédnout, že i když zatím náš život není rájem – je možné ho žít plně a hodnotně v tom, co přináší. Všechno se stává DAREM a milostí pro ty, kteří se nechají dál láskou oslovovat a vést, tady a teď, TEBOU, pravým Bohem i člověkem.

Spojme se nyní i v modlitbě, kterou jsi nás Ty Ježíši sám naučil...

Otče náš...

Amen

<https://www.youtube.com/watch?v=dPUgXil1pd0>